

Evangeliumi munkás.

„Mindenik pedig az ő jutalmát veszi az ő munkája szerint.“ I Kor. 3, 8.

I. évfolyam. Budapest, 1908. május havában. 9/11 - 1. szám.

„Evangeliumi munkás.“

Ismét egy igen fontos változás előtt állunk! Alig négy éve, hogy »Az Arató« című folyóiratunk legelőször megjelent. Azon szándékkal adtuk ki, hogy a gyülekezetünknek és a testvéreinknek szolgáljon. Idők folyamán azonban szükségessé vált, hogy lapunk missiói szolgálatot is tegyen. Így elhatároztuk, hogy »Az Arató« t ezután kizárólag missiói lapnak állítjuk ki, amelynek célja »Az utolsó üzenet« hirdetése lesz. Ezt a címet folyó évi május hó 1-től fogva meg is kapta.

Hogy azonban a gyülekezeteket, a szombati iskolát stb. illető ügyek ezután is nyerjenek teljes figyelmet, elhatároztuk, hogy egy külön lapot adunk ki az »Evangeliumi munkás« címmel. Ezen folyóiratunk minden negyedévben egyszer fog megjelenni. Benne lesznek: 1. a negyedévi kimutatások, 2. missiói munkásainktól beérkező cikkek hazánkban és a világban folyó missiói munkánkról, továbbá betegápolóink és könyvtárosaink jelentései, s végül a gyülekezeti ügyek és kérdések fejtegetése stb.

Isten segítségével hozzá fogunk ezen fontos munkához, s felkérjük k. testvéreinket, hogy mint eddig is támogassák ezt a jó ügyet. Az Úr gazdagon megáldott bennünket, s ha nagyobb odaadással szolgálunk neki, még nagyobb eredményt fogunk tapasztalni.

H. J. F.

Bizonyságtételek a gyülekezetek részére.

White E. G.-tól.

(Folytatás.)

„Az ige testté lett.“

Az Isten természetének egyesülése az emberi természettel, ez a legdicsebb és legtitkosabb igazságok egyike a váltság tervében. Pál apostol Krisztus testben való megjelenését »a mi hitünk nagy titkának« nevezi. Ezen igazságban sokan kételkedtek és hitetlenkedtek. Midőn Krisztus — az Istennek és az embernek fia — e világra jött, kortársai nem fogadták el őt. Krisztus megalázta magát és emberi természetet vett magára, a véghől, hogy az elesett emberi nemhez leszállani és őt felemelni tudja.

Az emberi szíveket azonban a bűn megkeményítette, látásuk elhomályosodott és felfogásuk annyira meggyengült, hogy az isteni jellemet az emberi testben nem tudták felfedezni. Ezen hiányosságok megakadályozták azon munkát, amelyet ő az elveszett emberiségben elvégezni jött. Sokszor kénytelen volt a Megváltó a helyzetet megmagyarázni és álláspontját megvédeni. A természetből példákat vett, hogy az isteni igazságokat általuk megérthetőbbé tegye. Így készítette el a szíveket mint a jó földet arra, hogy a jó magot bevegyék. Megérezttette hallgatóival, hogy szomorú sorsuk őt érdeklí, s hogy ő is érezte mindazon fájdalukat, szomorúságukat, amelyekkel ők terhelve vannak. Láttak azonkívül őbenne olyan méltóságot és isteni erőt is, amely teljesen hiányzott tanítóik és rabbinusaik életéből. Krisztus tanításai egyszerűek, méltóságosak és felemelők voltak. Ilyen szavakat addig soha nem hallottak, s bá-

mulattal mondták: »Így semmi embert még nem hallottunk szólani.« A nép szívesen hallgatta őt, de a papok és írástudók gyűlölték Krisztust azért, hogy az általa kinyilatkoztatott kegyelem erejéből sokan elfordultak tőlük és az élet világosságát követték.

Ilyen hamis vezérek után indult Izráel népe.

Mivel nem volt képes a Megváltó isteni jellemét felismerni, a hamis vezérek félrevezették annyira, hogy az élet fejedelmét teljesen elrejtették.

A szentírás világosan szól a Krisztusban egyesült isteni és emberi természetről. Ezen kinyilatkoztatott igazságok mind »Istentől ihlettek«, de emberi szavakban jutnak kifejezésre, az emberi viszonyokhoz alkalmazkodnak. Így lehet Isten beszédjéről épp úgy mint Krisztusról azt mondani: »Az ige testté lett és közöttünk lakozott«. Ez a tény távol áll attól, hogy a szentírás igazsága ellen bizonyítson, sőt inkább megerősíti hitünket abban. Azok, akik a szentírás ihletéséről szólva annak bizonyos részeit Isten kijelentett igazságának elismerik, míg viszont más részeket megvetnek mint emberi csinálmányt, figyelmen kívül hagyják azt az igazságot, hogy Krisztus mint Isten fia magára vette az emberi természetet, hogy így az emberiséghez közeledjen. Az emberiség megváltásában az isteni és emberi természet egyesültek az Úr Jézusban.

Van sok rész a szentírásban, amelyet kritikusok nem fogadnak el Isten beszédének, jóllehet azok az Isten végzetlen bölcsesége folytán az emberiség áldására és oktatására szolgálnak. Ezen tény megvilágosítására szolgáljon Péter apostol tapasztalata: Péter apostolt a tömlöche vetették s már a következő napon várta a halálos ítéletet. »Mikor pedig Heródes őtet ki akarná hozni, azon éjtszakán alszik vala Péter két vitéz között, két vasláncsal megkötötve és az őrizők az ajtó előtt őrizik vala a tömlöcöt. És íme az Úrnak angyala eljőve, és a tömlöchen lőn világosság, és a Péter oldalát taszigálván felkölté őtet mondván: Kelj fel hamar. És leesének a láncok az ő kezeiről. Péter hirtelen felébredvén, megijedt attól a

fénytől, amely az egész tömlöcöt betöltötte. Nem tudta felfogni a helyzetet mindjárt, de azt tudta, hogy megszabadult, s örömeiben öltözködés nélkül el akart sietni a hideg éjtszakába. Az Úrnak angyala azonban figyelmeztette őt: »Övedezd be magadat, és vond fel sarudat.« Péter engedelmességet, de a mennyei dicsőség annyira elragadta, hogy elfelejtette felvenni a felső ruháját. Az angyal újból kénytelen volt mondani neki: »Vedd reád felsőruhádat és kövess engemet. Azért kimenvén Péter, követi vala őtet, és nem tudja vala, hogy valóságcs dolog volna, amit az angyal cselekszik vala, hanem azt állítja vala, hogy valami látást látna. Mikor pedig általmentek volna az első és második strázsán, jutának a vaskapuhoz, mely a városba viszen, mely maga megnyílik nekik és kimenvén, egy utcán elmenének, és azonnal elméne az angyal őtöle.« Ekkor egyedül találta magát az apostol Jeruzsálem városának utcáin. »És Péter magát megeszmélvén, mondá: Most valóban látom, hogy az Úr bocsátotta el az ő angyalát és megszabadított engem a Heródes kezéből, és mindattól, amit a zsidók felőlem várnak vala.«

A kételkedők és hitetlenkedők nevethetnek ugyan ilyen gondolon, hogy mennyei lény ily közönséges dolgokkal foglalkozzék, s kétségbe vonhatják ezen eseményt: mindazáltal Isten akarata és bölcsesége volt, hogy ilyen történetek felvételtek a szentírásban az emberiség javára azért, hogy midőn megpróbáltatnak, vigasztalást s felbátorítást nyerjenek abból a gondolatból, hogy az Úr mindeneket tud. A Megváltó szavai szerint még »egy verebecke sem esik a földre« a mi Atyánk akaratja nélkül. Hogyha az Úr olyan nagy figyelemmel gondolzza a madarakat, mennyivel inkább ne gondoskodna azokról, akik örökösai lesznek a halhatatlanságnak. Óh, bárha fölfogná az emberi értelem az Úr Jézus munkáját és megérténé az ő jóságát, milyen mélyen kellett magát megaláztatnia, midőn az emberi természetet magára vette, akkor a szíve hálaadással telne be s nagy alázatossággal imádná az Isten végzetlen bölcsességét, amely ezen nagy titkot kigondolta. (Folytatás következik.)

Orvosi missiónk.

Krisztus, midőn e földön járt, nemcsak lelkileg, hanem testileg is gyógyította az embereket, s aki az ő nyomdokáiban akar járni, s az egész evangéliumot akarja hirdetni, az tanítsa embertársait az egészséges életmódra is. A teljes evangélium lelki és testi egészséget hoz. Ez utolsó időben az Úr oly munkát bizott mireánk, amely ezen feladatot végzi. Erre nézve Malakiás proféta már előre úgy szólt: »És feltámad nektek, kik az én nevemet félitek, az igazság napja és egészség leszen az ő szárnyai alatt.« Mal. 4, 2.

Az Úr azt akarja, hogy az élet és egészség törvényéről, továbbá minden betegség természetes gyógykezeléséről tudást szerezzünk. Ezen cél elérésére már sok orvosunk van. Szanatóriumokat is építettünk, ahol most ügyes és tehetős ápolók és ápolónők nyerne kikerülést, akik viszont oktatják és tanítják a népet a betegségek kikerülésére és a természetes életmódra. Nálunk Magyarországon jelenleg még csak két testvérnénk működik ezen áldásos munkában, de meg vagyunk győződve, hogy a közel jövőben e tekintetben is nagyobb előrehaladást teszünk.

Botyánszky testvérnénk, aki 1908. február elsejéig munkálkodott Békés-csabán, így nyilatkozott az ő munkájáról: »Midőn szanatoriumunkból ideérkeztem, igen sok munkára találtam, amelyet Isten segítségével örömmel felvettem. Nemcsak bibliai felolvasásokat tudtam tartani bizonyos körökben, hanem midőn hozzám jöttek betegek és szenvedők, tanácsal, oktatással és egyszerű természetes gyógymód szerint adott kezelést sokan visszanyerték testi egészségüket. Igen sok a munka, de kevés a munkás. Ha még többen volnánk, mind munkát találnánk.« 1 Thess. 5, 25.

Meitert Emilia testvérnénk, aki a szegedi vidéken munkálkodik, szintén talál elég tennivalót. Van is mindenütt széles világon elég lelki és testi beteg, i fájdalomiban nem tudja, hogy hová forduljon.

Áldja az Úr, hogy az orvosi missiónk is nemsokára nagyobb munkaerő

felett rendelkezziünk, s hogy Krisztus példáját hűségesen követve tegyük meg kötelességünket azért, aki magát feláldozta a szenvedő emberiségért.

H. J. F.

Missiói munkánk a román nép között.

Január havában Magyarországra hivott az Úr az ő munkájába. Én Aradon vettem lakást, mely város az én munkaterületem központját képezi. A lakosság itt többnyire románokból áll (210 000), de vannak azonkívül még magyarok, németek, szerbek, zsidók stb. is.

Az Isten kegyelme és könyörületesége hatalmasan nyilatkozott e nép között, a világosság és igazság után kutató lelkek az élő Isten valódi kútforrásához jönnek.

Mindenütt elismerik, hogy az az üzenet, amelyet mi az Úr lelke által hirdetünk, a valódi mennyei »üdv-üzenet«.

A szombat és a többi szent rendelet, melyeket az Úr Jézus Krisztus evangéliumában adott, hű szeretetre buzdítsák a mennyei Atya, teremő és a Megváltó iránt.

A sötétség, mely a román népet itt is a hagyományok és legendák halálos légkörébe borította, lassankint szétoszlik az »igazság napjának feltámadása« által.

Azon mondás: »Ha igazán meg akarsz térni, akkor a szombatosokhoz (adventistákhoz) kell menned«, elég bizonyítványa annak, hogy az utolsó üzenetnek világossága lehatott az éhező és szomjúhozó lelkek szívébe.

A sokféle tapasztalat az erdélyi román testvéreinkhez való utazásunkon legjobban bizonyítja be, hogy a föld megérett az aratásra.

Az Úr könyörüljön a szeretett román népünkön, s küldjön munkásokat, hogy a világosság és szeretet utáni vágyukat kielégítsék.

Hálát mondok az Istennek azon előjogért, hogy az utolsó üzenetet a román népnek hirdethetem.

Paulini R. P.

Az Urnak munkája a szerbek között.

»Ezt mondja az Úr Isten, ki az elszéledezett izraelitákat egybegyűjti. Még többeket is gyűjtök hozzá, az ő egybegyűjtötteihez.« Ésaías 56, 8; Róm. 9, 6. 8; 2, 28. 29.

Az Úr munkája a szerbek között erőtlenségben kezdődött s folyik Isten dicsőségére, és végződni is fog dicsőségben.

1904-ben tettük az első kísérletet a szerbek között az igazság terjesztésére. Traktátok ugyan voltak nyomtatva, de Hamburgban feküdtek.

Tudjuk, hogy minden kezdetnek megvannak a maga nehézségei. Így a szerb munkának is voltak nehézségei. Először a nyelvet kellett megtanulni, és azután az írást, az olvasást. Igazán még a meglett embertől is követeli a munka, hogy első osztályú iskolás legyen, ha a munkás Isten akaratjának aláveti magát az igazság terjesztésében, mert az igazságnak úta olyan egyszerű, hogy még a bolond se tévedhet el rajta.

1904 óta szerb testvéreink 40-re szaporodtak. A mult esztendőben megjelent a szerb bibliai felolvasás, amelyből a télen több mint 100 darabot elterjesztettünk.

A szombati leckét sokszorosítva kapjuk. Most pedig munkában van két traktát és a »Jézushoz vezető út«. Az Úr gondot visel az ő munkájának előrehaladásáról.

A munka terjed az Úr dicséretére. A folyó év március havában 19–21-ike között kerületi konferenciára gyűltünk Beodra-Karlován, ahol egy nagy termet biztosítottunk magunknak. Meghívtuk szeretett előljárónkat, Huenergardt atyánkfíát, ki örömmel fogadta a meghívást. A szerb testvérek valamennyien eljöttek. A gyülekezeteket szép számmal látogatták, estenként 200 is megjelent és nagy figyelemmel hallgatták az Úr beszédét, sokan könyhullatással. A vendéglős ingyen bocsátotta rendelkezésünkre a termet. Az Úr áldja meg őt azért a szolgálattételért. Adja az Úr, hogy az elhintett drága igazságnak magva gyümölcsöt hozzon az ő dicsőségére, lelkeknek üdvösségére.

Szombaton a legnagyobb örömünk volt, mert az Úr örvendeztetett bennünket. Egyrészt azért, mert az ő megszentelt és megáldott nyugalomnapján, amelyet az ő áldásával megárasztott, egy szívvel egy lélekkel egybegyűlvünk voltunk, másrészt azért, mert a leckékben egy nagy áldás rejlik, harmadszor azért, mert három lélek vétetett fel keresztség által. Volt lábmosás, úrvacsora és bizonyoságtétel.

A szombati iskolánkban voltak látogatók, akik örömmel és könyhullatással között figyelték az Úr beszédére.

Az idő gyorsan telt el és végre el kellett válnunk egymástól.

De majd az Úr második eljövetelekor egybegyűjti az övéit és akkor nem lesz többé elválás, hanem mindig együtt leszünk az Úrnál.

Az Úr áldjon meg bennünket, hogy hűséges szolgálóknak találta, mikor ő megjelenik, hogy jutalmat adhasson nekünk is.

Kedves testvérek! Imádkozzatok az Úr ügyeért a szerbek között is, hogy az Úr dicsőítessék a Sion építése által, amíg megjelenik. Testvéri üdvözléssel

Todor Péter.

Munkálkodásunk a tót nép között.

Az Úr segítségével folytattuk missiói munkánkat a békéscsabai tót nép között. Amennyire lehetett, meglátogattam a testvéreinket minden héten egyszer. Minden szerdán este tartottunk bibliai előadásokat a »jelenvaló igazságról«. Ezen munka nemcsak megerősítette testvéreinket reménységükben, hanem sok idegen is meglátogatta. Némelyek azok közül rendszeren látogatják a gyülekezeteket, s meg vagyunk győződve, hogy munkánk nem lesz hiábavaló. Adja az Úr, hogy a munka a tót nép között ezután jobb előmenetelt tehesen. Nagyon szükség volna, hogy egy tót ajkú missió munkásunk is legyen. Hisszük, hogy az Úr arra is megsegít. Imádkozzatok, hogy az óhajításunk teljesezésbe menjen.

H. J. F.

Erdélyből.

Bizonyára érdekelni fogja kedves testvéreinket, ha Erdélyben folytatott munkánkról valamit hallanak. December 11-től 15-ig Kolozsvárt tartott konferenciánk óta alkalmam volt, sok helységet meglátogatni és jó tapasztalatokat gyűjteni. S ha nem is olyan sok akadályokkal kellett küzdenem, mint a múlt télen, mégsem maradt ki az Úr áldása. Az apostol azt mondja: »Mert a mi nyomorúságunknak egy szempillantásig való könnyűsége, a dicsőségnek felette igen-igen örökkévaló állandóságát szerzi nekünk.« 2 Kor. 4, 17. Isten dicsőségére mondhatom: Az Úr megáldotta gyenge törekvésünket. Ha az Úr is úgy akarja, rövid időben néhány kedves lelket vehetünk fel és egy új csoportot alakíthatunk. Nagyszébenben is, ahol Krausz testvérnénk szorgalmasan dolgozik, minden második héten tarthattam előadásokat. Ott most sokakat érdekel az igazság. Krausz testvérnének sok munkája van, s jó kilátás van a jövőre; néhány kedves lélek már kész, a keresztséget felvenni. Fülöp testvérné, aki Brassó környékén a falvakban könyveket és iratokat terjeszt, nagyon szép tapasztalatokat tett a magyarok között. Dacára annak, hogy az újságokban ellene írtak és íntettek, mégis néhány kedves, az igazság után vágyó lélek kijött. A mi imánk az, hogy az Úr azon lelkeket, akik az igazságot felvették, a hitben megerősítse és még sokakat hozzon ki a sötétségből.

Reifschneider K. A.

Nagyszében.

Amióta eljöttem a missiói iskolából, igen jó és áldásos tapasztalatokat tettem. Azon a tapasztalaton nekem is át kellett esnem, hogy minden kezdet nehéz. A mi ellenségünk, a Sátán, jól érti a mesteriségét. Mindennek dacára azonban az Úrban való erős hit által diadalmat is arathattam.

Itt Nagyszébenben is sok olyan lélek van, akik mint Ésaiás mondja: »szájjal vallják ugyan az Isten nevét, de az ő

szívük távol vagyont tőle«. (Ésaiás 29, 13. 14.) Azok, akiknek kötelességük volna, a népet felvilágosítani az Úrnak igazsága felől, ezt nem teszik, s így az emberek tovább alusznak a bűn álmában.

De azért diadalomról is beszélhetünk. Egynehány kedves lélek nagy örömmel elfogadta az igazságot s azóta meg is kereszteltek. Ez a többi testvéreink hátorítására is szolgált.

Néhány nappal ezelőtt Reifschneider testvérrrel meglátogattunk egy pár községet, s nagy örömmel láttam, hogy az egyszerű földművelő nép milyen nagy hittel ragaszkodik az Úr igazságához. Valóban beteljesedik az Úrnak szava, mely a világi bölcsék bölcsességét megsemmisíti. 1 Kor. 1, 18–29. Adja a jó Isten, hogy nemsokára el legyen terjesztve az ő második eljövételéről szóló üzenet, s az ő törvényének igazsága, hogy mielőbb eljöhessen!

Krausz Helén.

„Semnele Timpului.“

»Az idők jelei.« Ezen a címen jelenik meg 1908. január elseje óta egy folyóiratunk *román nyelven*, a román nép részére. Ezen lap megjelenése sok szívet boldogított. A missiói munkások száma Romániában valamint a román ajkú nép (összesen körülbelül 10 millió) között még nagyon csekély, s azért nagy örömmel üdvözljük ezen új »hírnök« megjelenését.

Ideje is, hogy ilyen lap megjelenjék, a melynek feladata: az utolsó időkre szóló igazságok hirdetése. Így felkérjük kedves testvéreinket és jóakaróinkat, hogy terjesszék ezen lapot román ajkú szomszédaiik között, szerezzenek előfizetőket rá mindenütt, ahol alkalom kínálkozik. Paulini R. P. testvérünk e célra szívesen küld mutatványszámot *ingyen*, csak küldeni kell neki a címet, s nála is megrendelhető, vagy pedig egyenesen »Az utolsó üzenet« kiadóhivatalánál Hamburg, Grindelberg 15a. — Paulini R. P. testv. címe: Arad, Varjassy József utca 17.

H. J. F.

A magyar egyesület negyedévi kimutatása

1908. január 1-től március 31-ig.

Helységek	Tagok száma	Felvét.		Dézsmá		Heti adakoz.		Imanapi adakoz.		Szombati iskola			Vall. irat. egyll.		
		Kereszt.	Szav.	K	f.	K	f.	K	f.	Tagok száma	K	f.	Kimut.	K	f.
Arad	29	—	—	153	84	7	50	—	—	14	12	54	1	—	—
Békés-Csaba	13	—	—	116	94	—	—	—	—	13	14	15	2	7	75
Bogártelke	7	—	1	10	73	2	15	—	—	8	5	08	—	—	—
Brassó	18	1	—	166	—	3	—	—	—	13	14	—	5	—	—
Budapest	33	2	—	327	34	7	20	—	—	36	33	87	35	36	18
Fogarás-Dridiff	31	—	—	137	24	3	14	—	—	31	22	94	—	—	—
Karlova	12	1	—	65	65	1	80	—	—	11	17	38	—	—	—
Kolozs	24	—	—	73	96	3	09	—	—	17	9	24	—	—	—
Kolozsvár	37	—	—	250	40	7	45	—	—	26	24	—	—	—	—
Kunmán	8	—	—	27	40	1	—	—	—	8	4	10	—	—	—
Mókrin	10	—	—	45	—	—	—	—	—	11	8	52	—	4	06
Nagylászló	6	—	—	107	—	6	40	—	—	5	7	—	—	—	—
Nagyselyk	9	—	—	84	38	4	50	—	—	12	4	71	—	—	—
Nagyszében	9	—	—	—	—	—	—	—	—	9	—	—	—	—	—
Nagyvárad	12	—	—	80	32	—	—	—	—	12	5	88	—	—	60
Réce	3	—	—	—	—	3	—	—	—	3	12	42	—	—	—
Rode	14	—	—	384	46	2	86	—	—	11	3	52	—	—	—
Segesvár	14	—	—	95	—	1	30	—	—	12	7	30	5	3	40
Sikló	9	—	—	—	—	—	—	—	—	9	—	—	—	—	—
Szék	20	—	—	35	80	—	—	—	—	20	5	09	—	—	—
Székudvar	34	—	—	62	70	2	—	—	—	37	1	24	—	—	—
Temesvár	4	—	—	56	—	2	30	—	—	8	7	80	1	—	—
Titel	9	—	—	—	—	—	—	—	—	12	—	—	—	—	—
Vajda-Kamarás	6	—	—	39	76	—	—	—	—	12	5	68	—	—	—
Vista	32	—	—	66	20	—	—	—	—	40	8	42	—	—	—
Elszörtak	8	—	—	—	—	—	—	—	—	8	—	—	—	—	—
Külön-dézsmá	—	—	—	2245	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Általános gyülek.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Adományok	—	—	—	5	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Összesen	411	4	1	4636	12	58	69	—	—	398	234	88	49	51	99

Folyóirataink és könyveink elárúsítása.

Örömmel tudokra adjuk kedves testvéreinknek, hogy most már megindult a könyv és folyóirataink árusítása nálunk is. Szép számmal vannak testvéreink, kiknek az elárúsításra engedélyük van. Eddig is már néhányan igen szép eredménnyel munkálkodtak. A következőkből látható, hogy ki milyen eredménnyel dolgozott. Azonban sajnálatunkra még nem vagyunk képesek minden munkásunktól kimutatást adni, mert némelyek még nem küldték be.

A könyv és folyóiratok elterjesztése igen áldásos munka és hatalmas eszköz az igazság elterjesztésére, de csak akkor fogunk nagy eredményt látni, hogyha egyszer egy nagy csoport munkásunk lesz.

Könyvárusítási kimutatás

1908. januártól márciusig.

Név	Helység	Nap	Óra	Eladott	
				K	f.
ifj. Bálint Fer.	—	8	49	15	—
Bereczkay I.	—	—	—	—	—
Danile Joan	—	5	40	25	—
Fülöp Judit *	—	59	210	67	—
Hörcher Gy.	—	—	—	—	—
Kelemen I. **	—	62	310	103	—
Magyar L.	—	—	—	—	—
Nagy Gy. **	—	44	346	207	57
Peller J.	—	—	—	—	—
Ósz Mihály	—	6	45	30	—
Soós István *	—	34	223	107	88
Tamás J. *	—	25	201	52	—
Weber J. **	—	37	296	382	—
*2 hó.ap. **3 hónap. Összesen		280	1720	989	45

A munka haladása Kolozsvár vidékén.

Zsolt. 13, 6.

Másfél esztendeje dolgozom már itt Kolozsvár és környékén és egyedül az Urat illeti a hálaadás azokért az áldásokért, amelyeket munkámban tapasztalni szerencsés voltam. Habár gyakran jöttek a 23. Zsolt. 4. verse szerint sötét órák is, amennyiben többször előfordult, hogy a gyülekezetből csendőrökkel vezettek, tömlöcbe vetettek, az országból való kiutasítással fenyegettek, — mégis a munka sikeres előrehaladásában elegendő vigasztalást találtam. Joggal mondhatom, hogy gyakran maga az ellenség segített sikerhez. Többek között egy alkalommal, midőn a csendőrök kísérték el, útközben a tömlöc felé beszéltem nekik a jelenvaló igazságról és az egyik csendőr vett is tőlem bibliát megszabadulásom után, sőt a haragos tömegtől mindenütt erőlyesen megvédelmezett. Az Úr segítségével mindenütt igen szép gyülekezetet tarthattunk és most is szép számmal vannak lelkek, akik a keresztség felvételére készülnek. Ezek között van egy tehetséges fiatal ember, aki vakon született, de mindamellett mégis szép bibliai ismerettel bír. Máté evangéliumát például szóról-szóra tudja könyv nélkül.

Néha faluhelyen annyian összegyűltek, hogy a szoba zsúfolásig megtelt és a lámpa a nehéz levegő miatt elaludt. A lelkészek természetesen rendszerint ellenünk vannak, úgy hogy jelenleg is újból mint békezaró vagyok a rendőrségnél bepanaszolva. Háromszor voltam Hörcher atyafival kihallgatáson a rendőrségnél, ahol részletes kimerítő jegyzőkönyvet vettek fel a jelenvaló igazságról. A rendőr tisztviselő érdeklődéssel hallgatta előadásunkat, kihallgatás után kezét nyújtott és megígérte, hogy a gyülekezetünket is meg fogja látogatni. Az Úr ebben az esetben is betöltötte azt, amiről Ézsaiás 8, 10. versében szól. Magyarország számára is eljött egy új reformáció hajnala, mindenütt várnak nyitott ajtók és szívek. Hálás vagyok az Úrnak azért is, hogy a testvérek itt és a vidéken örömmel vesznek részt és segítenek tőlük telhetőleg az evangélium terjesztésében. Szívemből

örülök, hogy az Úr engem Magyarországra küldött és az a legnagyobb óhajom, hogy valóban áldássá lehessenek.

Kessel Frigyes.

Tapasztalatok a Székelyföldön.

»Nemde nem ezt mondjátok-e ti: Még négy hónap vagyok, és azután aratás leszén? Íme, mondom néktek: Emeljétek fel a ti szemeiteket, és lássátok meg a tartományokat: mert megértének az aratásra.« Ján. 4, 35. Legyen áldott az Úr, hogy nekem is megengedte, hogy eme kedves szavainak beteljesülését láthassam és tapasztalhattam ez időben itt a Székelyföldön. 1907. december 17. óta foglalkozom a könyveink terjesztésével Udvarhely vármegyében. Leginkább a Nagy Küküllő mentén munkálkodom; s igen szép tapasztalataim is voltak. Akik csak olvasni tudtak és pénzük volt, nagyobb részt mind vettek könyveinkből. Kiváltképpen a »Bibliai felolvasások«, »Krisztus dicsőséges eljövetele« és »Közeledünk-e a világ végéhez« című könyveinket vették a legnagyobb érdeklődéssel. Emellett tudtam nekik a jelenvaló üdvüzenetről is szólni, sőt a napnak egy részét ilyen beszélgetésekkel töltöttem el.

Így folytatva az Úr munkáját eljuttottam olyan községekbe, ahol több-kevesebb baptisták is vannak. Tudván azt, hogy ők nem szívesen társalognak és hallgatnak meg egy adventistát, sőt nagyon is tiltakoznak ellenünk, megemlékeztem az Úr Jézus eme szavairól: »Legyetek okosak mint a kígyó...« Máté 10, 16. Hogy az utolsó üzenetet nekik is megmondhassam és hogy őket valami módon megnyerném, az Úrnak szava szerint cselekedtem, melyért legyen áldott az Úr. A fáradtság nem volt hiába, mert egynehány előadás után az Úrnak szentlelke öt kedves lelket nyert, akik az igazságot megértve és a helyes utat megtalálva, minden habozás nélkül adták magukat az Úrnak zászlaja alá. Most gyönyörködnek az Úr törvényében és már mindeneket teljesen megértve és az igazságról erősen meggyőződve, várják az Úr gyülekezetébe való felvételüket. Jelenleg öten vannak készen, de nagy

reménységem van, hogy nemsokára fogják őket többen követni más községekben is.

Kedves testvérek, csak hittel, mert az Úr az ő ígérését beteljesíti mind a mai napon is, annak szent bizonyosága Ésaías 55. 10. 11: »A megrepedezett nádat el nem töri, és a füstölő gyertya belet ő el nem oltja, hanem azt cselekszi, hogy a naphoz hasonlóan fényeljen.« Vajha ezer nyelvem volna is, nem tudnám az Úrnak az ő nagy szeretetét eléggé meghálálni, amelyet ez időben tanúsított irántam és a tapasztalat iskolájába jártatott. Az édes és a keserű tapasztalatok edzik meg az Úr gyermekeit, melyek ha türelemmel elfogadjuk, bennünket megedzenek és erőt kölcsönöznek nekünk, hogy a következendő nehéz próbáltatásokban rendíthetetlenül és erősen megálljunk. Mert azt tudom, hogy minél közelebb megyünk a mindennek végéhez, annál nagyobb és nehezebb küzdéseink lesznek. Sátán tudja, hogy kevés ideje vagyon a csalásra, azért most minden erővel dolgozik és rontását a legerősebben kezdi, amelynek ellentállani segítségre van szükségünk, még pedig nagyra.

Óh, hol van erős a te erősséged? Mert íme beállott az a kor, amidőn minden nyilvánosságra kell jöjjön, erősség és gyengeség egybe. Kedves testvérek! Imádkozzatok érettem, mint egy legerőlenebb szolgatársatokért, hogy magamat és minden erőmet annál jobban az Úrnak szenteljem a jövőben, hogy az Úr engem mint egy erőtelen közeget felhasználjon, hogy a dicső evangéliumnak világát még sokaknak, kik a sötétségben vannak, elvihessem. Emlékezzetek meg az itt ez időben fejlődő gyenge csemetékről. A munka megkezdődött, a lelkek ébrednek mindenfelé.

Minden földi kapocs eltörhet, barát barát iránt hűtlen lehet, anyák megszűnhetnek vigasztalni az övéiket, sőt végre ég és föld elveszhet egyetembe, de változást nem tüntethet az isteni szeretet. Az Úr legyen segítségül, hogy tanuljunk tőle igazán szeretni egyaránt.

Kélemen István.

Kérelem.

Missiói munkásainkat, gyülekezetvezetőinket és könyvársítóinkat szeretettel felkérjük, hogy ezután gyakran rövid és tanulságos cikkeket beküldeni szíveskedjenek. Írjanak a missiói munkájukban szerzett tapasztalatokról. Ezáltal jó szolgálatot tesznek az Úr ügyének. Tudniok kell testvéreinknek, hogy mily eredménnyel és mimódon folyik a munka ez utolsó időben.

A cikkek beküldésénél kérjük, hogy a papirosnak *mindig csak egy oldalára írjanak, lehetőleg tiszta és olvasható betűkkel.*

H. J. F.

Halálozások.

Egy kedves barátunk, Marik Mártonné, aki 1907. október óta látogatta gyülekezetünket, 1908. február 12-én elhunyt, életének 55. évében. Dacára, hogy testileg gyenge volt, mégis hűségesen látogatta a gyülekezetet s ragaszkodott az igazsághoz. Óhaját, hogy meg legyen keresztelve, már nem érte el, de azért reménységgel tért nyugalomra. Mikor utoljára látogattuk meg, átnyújtott 7 kor. 75 fillért a missió munka folytatására. Az Úr jutalmazza meg minden jóra igyekezőt!

Botyánszky M., B.-Csaba.

„Evangéliumi munkás“

Megjelenik minden negyedévben.

Nyomatja és kiadja:

**A vallásos iratok nemzetközi kiadóhivatala
Hamburgban.**

Szerkesztőségi bizottság:

Huenergardt J. F., Hörcher Gy., Kessel Fr.

Felelős szerkesztő: *Huenergardt János F.*

Előfizetési ára

„Az utolsó üzenet“ című lappal és bibliai leckékkel:

Egy egész évre K 3.—
Amerikába \$ —.75

(*Az utolsó üzenet“ című lap nélkül nem rendelhető.)

Előfizetések

Huenergardt János F., Pécel, Kör-utca 234
címare küldendők.